

TAPOLCZAI LAPOK

Megjelen minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyílt-tér sora: 1 korona

Törvényhatósági jogok.

A törvényhatóságok különféle állásfoglalása és különösen a közgyűléseken elhangzó elvi kijelentések nemcsak a jogászban és köztisztviselőben, hanem a közönségben is méltán fölkeltek az érdeklődést azon jogok iránt, melyek hatalmukban állanak. És éppen ezért talán nem lesz felesleges, ha a törvényhatóságok természetében levő jogokat megvilágítjuk.

Mindenek előtt azonban hozzuk tisztába minden jog fogalmát. A jog, általában véve, a kötelesség folyománya, ami személyesítve úgy értelmezendő, hogy aki kötelességet teljesített, annak joga van. Ez a törvényesen természetes definíció és miután a törvényhatóságok a törvényre való apellálással törvényes jogukat hangsúlyozzák, mi is e szerint állítjuk fel a kötelesség és jog gyakorlati érvényesítésének az elméletét.

Mi a törvényhatóságok fő kötelessége? Az adózás, ujoncozás, autonóm és állami szervezkedés eszközlése. De mikor kötelessége mindez a törvényhatóságnak? Miután a törvény írja elő a kötelességek teljesítését, tehát csakis törvényes keretekben, időkben hajtandók végre e kötelességek parancsoló paragrafusai. Mert a törvényhatóságnak ugyebár a kötelességekkel szemben jogai és a jogokkal szemben kötelességei vannak.

Amiért a törvényhatóság az adó-

zást és ujoncozást eszközli, azért autonóm lételének a jogát élvezi. Ez az autonóm szervezet addig áll fenn, amíg a maga autonóm jogait szabad akaratához és erejéhez képest gyakorolhatja és megszűnik, mihelyt önrendelkezési jogától megfosztják. Ha tehát megszűnik az a jog, mely kötelességek teljesítését következteti, akkor illuzóriussá válik maga a kötelességteljesítés is.

Hangsúlyoznunk kell, hogy ez nem az aktuális politika kérdése és annak nem is számítható, mert hiszen a közigazgatási hálózat eszmeköréből indul ki s csupán annak a megvédését célozza.

A törvényhatóságok jogait teljesítő kötelességek fejében kapták. Ennélfogva a jog az előzménye a kötelességek teljesítésének s így a jognak nem szabad megszűnni, mert különben megszűnik a folyománya is: a kötelesség. Minél mélyebben hatolunk a törvényhatóságok történetének szemlélődésébe, annál kirívóbban ragyognak elénk a törvényhatóságok eszmekörének diadalt hirdető sugarai. Viharos idők jöttek, mentek, az ország politikailag sok-sok átalakításon ment keresztül, de a törvényhatóság jogait soha fel nem adta, kötelességeit mindenben pontosan és hazafiasan teljesítette. Egyetlen egy példát mutat fel a történelem arra nézve, hogy „a megyei szervezetek ellenállottak a kormányzó hatalom parancsai végre-

hajtásának.“ József császár idejében történt ez. És mi előzte meg a kötelességek teljesítésének a megtagadását? Ugyebár a jogfosztás? A megyei szervezetek előbb fosztattak meg jogaiktól s csak azután, hogy jog nélkül nem voltak képesek alkotmányosan, törvényesen kötelességet teljesíteni, szegültek ellen a kormányzó hatalomnak éppen úgy, amint a kormányzó hatalom ellene szegült a törvényhatóságok jogai elismerésének és megőrzésének.

Jog nélkül nincs törvény! Törvény nélkül meg el sem képzelhető modern államalakulatokban a rend és annak fentartása. A rend a béke főtámasztéka s ha ez megszűnik, úgy a rendszertelenség jó helyébe. A rendszertelenség azután, éppen természetéből kifolyólag, úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben a zűllés felé vezet, mely elharapódzva, állandó ragálylyá válva, elűzkösi nemcsak a társadalom életét érkeket, hanem elorsvasztja, meggyöngíti magát az államot is. Ezek mind általánosan elfogadott nézőpontok, melyek minden államalakulatra állanak az alkotmány arányai szerint.

A törvényhatóságok szűkebb körű állami ellenőrzést és védelmet nyújtanak a társadalomnak, amely fölött létesültek és így kötelességük, hogy a béke és rend fentartása, a rendszertelenség meggátlása, hogy a polgárok élete, nyugalma, létfentartása, jogaik élvezete megóvassék bárminemű külső

TAPOLCZAI LAPOK TÁRCÁJA.

Az ember.

— Mutatvány, a szerző most megjelenő „Haza és szerelem“ című (sajtó alatt levő) verskötetéből. —

Te vagy a zsarnokság is, ember
És a szabadság újra te
Amaz a sötétlelkű próza,
Ez a szívek költészete.
Mig önérdék lesz a világon,
A zsarnok ki nem vész soha.
De él hitünk, elűzi egykor
A lelkek lángzó ostroma.

Kinek terheli az a lelkét,
Hogy érte annyi vér folyott,
Megtöltvén hullá-tömegekkel
A véghetetlen vérfolyót?
A lelkek számol érte, ember,
Mert az ég hozzánk oly kegyes,
Hanem az ember ennyi kegyre —
Bizony, bizony — nem érdemes

Miként támadtak a Cézárook?
Hogyan támadtak a zsarnokok,
Hogy egy-egy fékevesztett ember
Millió mást tiporhatott?
A gyáva ember vakhíten csak;
Oda dobták lám magukat
A zsarnok bálvány-szekerének
S elgázoltatták magukat.

Föl, ember! Mutasd meg, hogy végre
Még birkózol mindannyival,
Ki most korbácsol és read, mint
Állatszeliidítő rivall.
Tépd össze a békót, bilincset,
Mít a zsarnok read rakott
És üdvözöljed üdvözöjve
A szabad, fölkelő napot!

Taksonyi József.

Az utolsó Nyárádyak.

Nagy volt a tekintélye a Nyárády-familiának a vármegyénkben. Az igaz, hogy belőle is került ki minden valamire való hivatalos embere a megyének. A familia eszetől, az alispántól kezdve, le a familia poetájáig, az aljegyzőig, minden Nyárády a megye szolgálatában állott. Valamikor, labancverő időkben a fringiát forgathatták úgy a kuruc Nyárádyak, miként az unokák most a pen-nájukat.

Igazi, vérbeli urak voltak ezek a Nyárády ivadékok, mulatos, vidám férfiak, kik örökös dinom-dánomban éltek le az életüket. Az ambituson ősi Nyárády-kuriák három megye füstös kepi cigányának adtak néha szállást és bizony-bizony a szomszéd vármegyék gavallér urainak is csak a Nyárádyakhoz kellett bekopogtatniok, ha néha-napján úgy lsten igazában ki akarták magukat vigadni.

Nagy is volt a népszerűsége a mulatos familiának. A megyénket már csak úgy hitták fönt a központban is: a Nyárádyak me-gyéje.

De hát a kurucvéri familia rá is szolgált az elismerésre. Valóságos legendák keringtek a Nyárádyak hivatalbeli pontosságáról, szigoru rendszeretéről. Virtust tudtak abból csinálni, hogy átdorbézolt éjszakák, hajnalba nyuló vigaszágok után ridég, merev arccal rendezték az aktáikat és intéztek a vármegyék ügyes-bajos dolgait. Ritka megye is volt a mienk, valamelyes restanciát még feler holló gyanánt se lehetett fogni.

Hanem hát valahogyan változtak az idők. Mintha már az igazság istenasszonya kezében is másképp billenne a mérleg, mint hajdanán... Az igazi tehetségek elzúllnak, vagy tudja lsten, megbénítják őket.

A Nyárády-familia, mely gyökereit oly szilárdul belevágta a megyenk talajába, mintha pusztulna. A stréberek odatolakodnak mindenhová, belefurakodnak még a közigazgatásba is.

Ott fenn a központban mintha elvesztették volna az emberek tisztánlátásukat. Mindenféle pity-poty emberek ülnek bele a hivatalokba.

A Nyárády-familiának már csak az emléke él még. Nem is igen beszélnek mifelénk már róluk. Talán fáj az embereknek a halottakról emlékezni...

En nem ismertem senkit sem a Nyárádyak közül. Mondják, hogy a legfiatalabb hajtása a tekintélyes familiának Pesten jogászodik. Ez az Iván. De él még Pál is, ő ez hires gavallér volt, az utolsó gavallér példány a familiából. Hanem hát ez meg elzúllott valamerre.

vagy belső támadás ellen. Miután mind ez kötelességük, ennél fogva joguk is van arra, hogy kötelességeikhez szükséges eszközökhöz, különösen pedig a törvény könyveihez folyamodhassanak, azokkal kezükben hivatásukat betöltsék. Ezért nem csak kötelessége, de joga is minden törvényhatóságnak, hogy a rendet és békét minden törvényes eszközzel megvédje viharban, vészben egyaránt.

Felhívás

Zalavármegye Közönségéhez!

A szövetség elnökének szervezkedésére az alábbi felhívást kaptuk:

Ez évi május hóban tartott értekezlet kimondotta: hogy föltétlenül szükségesnek tartja, hogy a „szövetség ellenzék” megvényekben is megalakuljon.

Nehez, válságos idöket élünk, a burkolt absolutizmust a nyílt absolutizmus váltotta föl, — a képviselőház törvény ellenére elnapolva van és így újra a vármegyékre hárul a feladat, hogy ezer éves alkotmányunkat megvédjék, s imádott hazánk meg-tartsák azokat a jogokat, amelyeket őseinktől örököltünk s amelyeknek csorbítatlanul való átadása utódainknak, szent kötelességünk.

Itt az idő, midőn e nehéz küzdelemben minden hazáját szerető magyarnak ki kell venni részét, hogy visszazerezhessük mindazt, ami Hazánkat Isten és ember törvényei szerint megilleti.

A törvényhatósági bizottsági tagok, vármegyei tisztviselők, az értekezlet megbízásából már fel lettek szólítva, hogy a szövetség ellenzékhez tartoznak-e; azonban miután az alkotmány minden magyar ember kinése, úgy annak megvédése is mindnyájunk kötelessége, e végből felkérem a vármegye lakóit, hogy az e hó 11-én Zalaezerszegen a Korona vendéglőben délelőtt 10 órakor tartandó „Szövetség ellenzék” értekezleten minel

számosabban jelenjenek meg, aki pedig a megjelenésben gatulva lenne, úgy kérem, hogy egy levelező lapon tudassa, hogy a szövetség ellenzékhez tartozik-e? és azt kérem Bosnyák Géza, Misefa, u. p. Nagy-Kapornak cím alatt megküldeni.

A polgárok hazaszeretete képezi a az ország szabadságának talpkövét. Jó szerencsében hazafinak lenni nem nehéz feladat, azonban a balszerencse csapásai között és a jövőbizonytalansága mellett, a hazaszereteten meg nem inogni, magasztos polgárerény. S legyen jelszavunk Kossuth Lajos következő mondása: „Ha tűrni kell, tűrni fogunk, ha várni kell, várni fogunk, nem elbizakodva, de nem tétlenül, hanem őseink szent hagyományát, utódaink elidegeníthetetlen örökségét visszakövetelendjük.”

Bosnyák Géza,

az értekezlet előkészítő bizottságának elnöke.

H I R E K.

Áthelyezés. A közoktatásügyi miniszter Glösz Ernő zalaegerszegi állami és dr. Károlyi József besztecebényai kir. főgymnáziumi rendes tanárokat saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

Kinevezés. Zalavármegye főispánja dr. Briglevics Károly nemesapáti lakost kinevezte tiszteletbeli aljegyzővé és szolgálatára Zalavármegye árvaszékéhez osztotta be.

Esküvő. Dr. Szücs Arnold ügyvéd, lapunk munkatársa, folyó hó 16-án esküszik örök hűséget Pollák Margit kisasszonynak. Isten áldását és állandó boldogságot kívánunk a kötetlen frigyre!

Tiszteletbeli kanonok kinevezése. A király Szkladányi József paloznaki plebánost és a füredi kerület esperesét a veszprémi székeskáptalan tiszteletbeli kanonokjává kinevezte.

A községi főjegyző szabadságán Horváth Jenő községi főjegyző folyó hó 19-éig szabadságon lesz, mely idő alatt a jegyzői teendőket Németh Jenő adóügyi jegyző végzi.

Vésznap. Valóságos vésznap volt a Balaton vidékére folyó hó 6-ika. A megelőző napok tikkasztó hősége már-már tűrhetetlenné

tette a meleg elviselését, és az aratók és mezői munkások közül több áldozatot is követelt. Az annyira óhajtott eső a déli látóhatáron délután 3 órakor feltűnt felhőben reményt nyújtott az enyhe, áldást hozó esőre. Sajnos azonban, hogy e helyett valóságos vésznapot hozott nemcsak községünkre és határára, hanem az egész Balaton mentére, mert csakhamar elborult az ég és dörgés, villámlás között megereedt az eső, amelylyel vegyest jég is esett, ami ugyan jelentéktelen kárt okozott volna, ha 6 óra felé a nyugati égbolton fel nem tűnik a vész sötét zöld színű sűrű gomolygó felhő, mely óriási viharban tört ki, kidöntve fát, ledöntve háztetőt. A vész elől futva menekült ember, állat, valóságos zürzavart idézve elő. Majd megereedt az eső, utána pedig mintegy öt percig tartó sűrű jégeső, letarolva mindent, ami útjában volt. A vihar gyorsan vonult északra, végig húzódott az egész Balaton parton, érzékeny kárt okozva szőlőben és más gazdasági veteményben. Sajátságos azonban, hogy míg egyes szőlőhegyekben 50—60 százalék, sőt ennél is több, máshol, attól alig néhány méternyi távolságban 10—15 százalék kárt okozott. Mint értesülünk, a vihar végig húzódott az egész Balaton parton, Keszthelytől Balatonfüredig, hol több, hol kevesebb, de minden esetre vidékünk ez idei bortermelésében érzékeny kárt okozva. A gyümölcs és gazdasági fákban is nagy kárt tett az óriási szélvihar. Így az u. n. diskai töltésen 31 nyárfát döntött ki, több helyen pedig a gyümölcsfákat tövestől csavarta ki vagy levert minden gyümölcsöt. A még lábon álló gabonát pedig teljesen leverte. A vihar este 9 órakor ismétlődött, azonban ez már kárt alig tett.

Rendkívüli megyei közgyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága folyó 1905. évi július hó 12-én délelőtt 10 órakor a vármegyei közgyűléstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek kizárólagos tárgyát képezik: Eitner Zsigmond törvényhatósági bizottsági tag ur és társainak indítványa az iránt, hogy az újonnan kinevezett kormány ellen a vármegyei közönsége állást foglaljon. Ezzel kapcsolatban Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun és Zemplén vármegyék közönségének, valamint az állandó választmány üléseig beérkező törvényhatóságok hasonló tárgyú átiratai. A fenti ügyek előkészítése céljából folyó évi július hó 8-án délelőtt 10 órakor állandó választmányi ülés tartatott.

A keszthelyi tűzoltó-egyesület jubileuma Folyó hó 2-án a nemes intézményhez méltóan ünnepelte meg Keszthely város önkéntes tűzoltó egyesületének negyedszázados

II.

— Látja nagyságos ur azt a fiatal embert?

— Igen. Hát aztán?

— Az, tetszik tudni, Nyárády Iván.

— A csudába! Az a kopott, ványadt alak? Maga téved Ferenc.

A Sas-kávéház főpincére tiltakozott.

— Nem, nem, nagyságos ur, ismerem, földim.

Tünődve néztem a köruton tova cammogó, elárvult alak után. Hát ez volna a híres familia utolsó hajtása? Ez a sápadt, öreg arcú, beesett mellű, roskadozva járó gyerek? Ez a husz esztendő öreg ember? Bizonybizony csenevész egy hajtás! . . .

Ferenc megrázta a gondolataimat.

— Ugy van nagyságos ur, sokat éjszakázik a szerencsétlen . . . Egyre iszik és hozzá koplal. Aztán kölcsönökből él. Nekem is tartozik már sokkal, hanem én nem bánom. Hiszen úgy sem viszi sokáig . . .

— Szegény nyomorult!

— A múlt héten itt volt, kérem nálunk. Reggel botorkált csak haza. Sokat ivott és odáig volt szegény. Ahogy kilépett tőlünk az utcára, valami bolond nótát kezdett dúnyogni. Ő, alig is lehetett hallani a nótázását a szerencsétlennek, hiszen már hangja sincs. De egy rendőr meghallotta. Új rendőr volt kérem, én még eddig nem láttam erre. Éppen ki akartam menni, hogy megkérjem, ne bántsa a szegényt. De nem tudtam mozdulni. Mintha lekötöttek volna egy álló helyen. Csak álltam és kibámultam . . . De hát furcsa is volt!

— Na, na! Mi? — Kérdeztem türelmetlenül. Ferenc megállott, mintha tanakodnék, hogy vajjon folytassa-e tovább.

— Bolond dolog. Ha nem én látom, el se hittem volna. Iván ur, már mint ez a sápadt, fiatal ember, aki az imént erre ment, odaborult a rendőr nyakába. Az meg vissza ölelte. Nekem az egész olyan furcsának tetszett!

— Talán mind a ketten részegek voltak. — Dehogy, a rendőr, tetszik tudni, Pál ur volt. Az a híres gavallér. Az alispánnak a fia.

— És persze ráismert az unokaöccsére . . .

— Ugy látszik. Valamit beszéltek aztán. A rendőrnek, már mint Pál urnak az arcán egy könyörgött le lassan. Jól láttam. Megfogta az unokaöccse kezét és szomorúan, hosszasan nézett a szemébe. Iván ur végül lesütötte a fejét és hallgatott. Mint egy bűnös, úgy állott ott. Pál ur pedig felsőhajtott és aztán rámutatott a mellére, arra a réztáblára, melyen a száma volt. Talán azt mondta ezzel:

— Látod, idejutottam! . . .

Az a szegény fiu motyogott valamit. Olyan keserves volt nézni, nagyságos ur, hogyan szepegett. Én úgy megsajnáltam. De Pál ur arcan egyszerre megkeményültek a vonások, a szemében valami hideg, kegyetlen láng gyúlt ki s durván ragadta meg az Iván ur karját. Igen, megragadta és eltaszította magától. Aztán ércesen esengett meg a hangja, amint rádörgött Iván urra:

— Most pedig takarodj haza! Egy-kettő! Ha még egyszer az utcán éjszaka találak

részegen, bekísérlek! Érted? Nincs kivétel! Egy-kettő!

Iván ur egészen összezsugorodott és alatomosan, sunyian támolygott végig a falak mellett. Pál ur elkísérte a sarokig. Még ott is utána kiáltott a szerencsétlennek, hogy csendesesen viselkedjék. Aztán visszaindult. Ugy bánt az unokaöccsével, mintha idegen volna.

Hanem, ahogy visszajött, megint meg változott Pál ur. Lassan, roskadozva lépkedett, mintha nagy, szöges eszímái mázsányi súlylál nehezédnének a lábára s ott, a tulsó oldalon neki támaszkodott a hirdetési oszlopnak. Az arca olyan szomorú volt s a fejét nekifektette a hideg oszlopnak. Sokáig nézett így mereven maga elé s végül jól láttam, a szeméből egy könyomlott ki, mely lassan pergett végig a mellén levő réztábla számozott, sárga lapján . . .

Ferenc elhallgatott itt és kérdő tekintettel, várakozóan nézett rám. Nem értette egészen Nyárády Pál viselkedését és mintha magyarázatot várt volna tőlem.

— Vajjon utoljára miért volt olyan kegyetlen az Iván urhoz? — kérdezte aztán elgondolkozva.

Ezen tünődtem én is és aztán elvonultak előttem a Nyárádyak komor, rideg, legendás alakjai, amint átderbézolt éjszakák után rendezik aktáikat és ime magam előtt láttam a Nyárády-familia hagyományos kötelesség-éretének szomorú, gyászos, utolsó legendáját.

Pakots József.

fennállását. Reggel 4 órakor a galamboki tüzoltó-egyesület bandája ébresztővel járta be a várost. 8 órakor ugy a keszthelyi, mint a vidéki egyesületek és képviselőik az őrtanyán gyülekeztek, honnan hosszú sorban mintegy 150 tüzoltó a zenekar kíséretében templomba vonult, ahol dr. Dunszt Ferencz apátplébános hálaadó istenítiszteletet mondott. Utána alkalmi beszédet tartott, körvonaloza a felebaráti szeretet szolgálatában álló egyesület működését, Isten áldását kérve az egyesületre, további kitarást kíván a nemes szolgálatra. Mire alatt a keszthelyi hölgyekből és férfiakból alakult daloskör Eckhard Antal vezetése mellett gyönyörűen énekelt. Mire után a városházán díszközgyűlés volt, mit Nagy István városbíró mint az egyesület elnöke nyitott meg, üdvözölve Keszthely város nevében a vendégeket. Kétszery György titkár megható szavakban emlékszik meg az önkéntes tüzoltó működéséről, az egyesület 25 éves történetét ismerteti. Megható jelenet volt, midőn az egyesületben 25 év óta szolgáló működő tagok a XXV. éves éremmel lettek feldíszítve. Ezek voltak: Harasztovics István, Pinter József, Kenessey József, Entz János és Pittermann Karoly, kikhez az egyesület szakaszparancsnoka lelkes beszédet intézett, mivel a közgyűlés véget ért. Majd a megyei tüzoltó-szövetség tartotta Deák Péter elnöke alatt évi rendes közgyűlését, melyen a rendes tárgysorozaton kívül megemlékezett az elhunyt József főhercegről, mint az önkéntes tüzoltók lelkes fővédnökéről, kinek érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítik.

Ugyancsak jegyzőkönyvileg örökítik meg a keszthelyi önkéntes tüzoltó egyesület és Knorzer György, szövetségi elnök 25 éves tüzoltói jubileumát, illetőleg működését. Az új tisztikar és választmány megalakulása után, melybe Szigethy Ödön, tapolcai főparancsnok, mint választmányi tag is beválasztott, a számadás megvizsgálása és a jövő évi költségelirányzat megállapításával a közgyűlés véget ért. Meglátogatták ezután Regensperger Ferenc képfestő gyárat, aki a megszemlélés után megvendégelte a tüzoltókat. Délután 2 órakor a „Hullám“ szálloda nagytermében 200 terítékű társas ebéd volt, ahol lelkes felköszöntők hangzottak el. Ebéd alatt érkezett gróf Széchenyi Viktor országos tüzoltó szövetségi elnök és több önkéntes tüzoltó egyesület üdvözlő távirata. Délután 4 órakor a főterem iskolai és jelképes támadási gyakorlatot tartott a keszthelyi önkéntes tüzoltó egyesület a honvédekkel együtt, szépen oldva meg a kitűzött vész támadását. 5 órakor a Balatonparti sétaterem megkezdődött 17 sátorban a „Mucsai vásár“, hol Keszthelyi előkelő hölgyei árusítottak el és versenyeztek a jótékony egyesület javára működni. A vásáron megjelent gróf Festetics Tasziló főpohárnokmester családjával, és minden sátor meg látogattak. Este 8 órakor a „Hullám“ szálloda nagytermében hangverseny volt, tüzoltói symbolumot ábrázoló élőképpel, utána pedig tánc következett. Az emberszeretet szolgálatában álló egyesületet Keszthely város méltóképen ünnepelte, melyet a város nemeszívű urnóinek fardozása nagyban elősegített.

Világosságot! A csütörtök esti vihar alkalmával oly sötétség volt az utcákon, hogy egy lépésre sem lehetett látni, ami borus időben máskor is gyakran megtörténik. Helytelen a községnek oly értelmű szerződés-kötése, hogy a nyári hónapokon nem világítat. Ha az előjáróságban is lesz világosság,

ugy nyáron nem leszünk kénytelenek a sötétben botorkálni. Egy „város“ nyáron is világítsa!

Meghívó. „A Zalavármegyei Szövetkezett Ellenek“ folyó hó 11-én délután 6 órakor Zalaegerszegen, a „Korona-szálló“ nagytermében értekezletet tart. Az értekezlet tárgya: A július hó 12-én tartandó rendkívüli megyei közgyűlésre beadott indítvány tárgyalása.

Pótlás. A mult számunkból a tüzoltó egyesület javára Kemény Mór 2 korona felülfizetése tévedésből kimaradt, amit ezuttal pótolunk.

Katonazene. A vidékünkön gyakorlatozó honvédekkel együtt érkezett a szekesfehérvári m. kor honvédeknek is, mely a gyakorlatok ideje alatt állandóan itt tartózkodik és már egy hét óta — naponként délután 6—8 óráig — a Szentháromság-terem játszik. A kitűnő zenekar játékát naponként igen sokan élvezik.

A jégeső áldozata. A csütörtökön délután volt óriási jégeső Kapornoki Mária napszámosnót a Törökpusztánál künn érte s annyira összeverte, hogy ájultan hozták be az orvoshoz Tapolcára.

A napszurás áldozatai. A nagy hőség egymásután szedi áldozatait, különösen a jelenleg folyó aratásban. Folyó hó 4-én Gulács és 5-én Gyulakeszi községekben az aratók egy része a türethetlen hőségben megbetegedett és csakhamar áldozatai is lettek Horváth Katalin 20 éves és Tóth Klára 19 éves aratóleányok, kik mindketten napszurás következtében meghaltak. Budai János tapolcai lakos pedig folyó hó 6-án délelőtt aratás közben a raposkai mezőn napszurástól meghalt.

Patakba fuladt kis leány. Folyó hó 5-én Dízsel községben Pinter József 1 1/2 éves kis leánya a községben keresztül folyó Eger patakba esett és a gyors folyású víz tovább sodorta. A kis leány holttestét csak másnap fogták ki a községben kívül. Ugy látszik, hogy a kis leány felügyelet nélkül volt hagyva.

Vöröskakas. Folyó hó 5-én Kővágó-Örs nagyközségben két kis gyermek nádra gyújtott hogy azt szivják, közben égegettek szájukat és az égő nádat eldobták, amittől hamar tüzet fogott a széna és a mellette levő ház. A lakosság gyors segítségre mentette meg, hogy a lengedező szélben és nagy hőségben a tűz tovább nem terjedt, csak egy hosszú ház, amely három tulajdonosé, égett le. A nagy hőség és szárazság kettőzött figyelmet kíván az óvintézkedésre.

A Balatonba fuladt. Rieg József kővágó-örsi lakos, hajósmunkás, ittas állapotban folyó hó 4-én Balatonfüreden csónakról a Balatonba esett és belefuladt. A szerencsétlen embert másnap délután fogták ki Tihany alatt a Balatonból.

Zoologiai Lapok. Vadászoknak és az állatvilág kedvelőinek megbecsülhetlen munka Parthay Géza szerkesztésében megjelenő „Zoologiai Lapok“, mely az állattan, vadászat és kynologia köréből hoz hasznos, mulattató közleményeket szép illusztrációkkal. A füzetes munka megjelenik minden hó 15. és 30-án. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, Rottenbiller utca 30. sz. I. emelet.

Baromfi-nyésztés. Hreblay Emil állattenyésztési felügyelőnek e címen a napokban megjelent könyve a gazdaságnak legújabban

felkarolt ágát könnyen érthető, világos nyelvezeten ismerteti, mely úgy a baromfi kedvelőknek, mint a tenyésztőknek és gazdáknak bő felvilágosítást nyújt az összes baromfi-félek tenyésztésére, ismerteti a különféle baromfi-fajtákat. Kiterjed továbbá a piacra előkészítés és értékesítésre, a baromfi-betegségek és azok gyógyítására. E kitűnő 280 lapra terjedő munkát 115 gyönyörű kép teszi meg érthetőbbé, értékesebbé. A munka ára 3 korona 20 fillér, mely összeg beküldése ellenében bérmentve lesz a megrendelőnek megküldve. Megrendelhető Hreblay Emil, állattenyésztési felügyelőnél, Rákosliget, V. 3. szám.

A cs. kir. szab. Adria biztosító társulat az 1904. évi üzleti jelentése és zárszámadatai, melyek folyó évi április hó 26-án megtartott közgyűlésen terjesztettek elő, a következő fontosabb adatokat tartalmazzák. Az életbiztosítási osztályban 52.113.581 korona biztosított tőkéről szóló 8875 ajánlat nyújtott be, melynek elleneben 46.907.932 kor. biztosított tőkéről állítottak ki kötvények. A biztosítási átlag 1904. december 31-én kerek 295 és fél millió tőke és 758.052 korona járadékra rugott, minelfogva a tőkebiztosításnál 19.511.076 korona útsza gyapordás mutatkozik. Életbiztosítási díjakban 12.451.993 korona veteleztetett be, míg halálesetek, valamint a biztosítottak életében esedékes tőkék 6.331.142 korona kifizetést igényeltek. A kamatláb leszállítására szolgáló pótdíjtartalék az idej 100.000 koronát tevő átutalás folytán 1.800.000 koronára emelkedett. Az életbiztosítási osztály díjtartalékjai és díjtételai, a fenti 1 millió 800.000 koronával együtt 1904. december 31-én 81 millió 752.775 korona 43 fillért tettek ki s a mult évhez viszonyítva 5.408.652 korona emelkedést mutatnak. A tüzbiztosítási ágazatban a díjbevétel 21.961.845 korona, a betöréssel elleni biztosítási ágazatban 302.809 koronára rugott; ez utóbbi három ágazatban visszbiztosítások címen 10.947.504 koronát s kárként 17.727.451 koronát és a visszbiztosítások részének levonása után 9 millió 287.382 koronát fizettek ki. A díjbiztosítások díjtartalékai tisztán, azaz a visszbiztosítók részének levonása után 337.187 koronával 7.355.815 koronára emelkedett. Az értékpapírok árfolyamának emelkedése folytán előállott többletek az árfolyam ingadozása tartaléka utaltatott át. Az alapszabályszerű levonások után fennmaradó nyereségből részvényenként, úgy mint tavaly, 180 korona osztalék kerül kifizetésre. A társulat tartalékai 1904. december 31-én — a kártartalékok tekintetbe nem véve — 95 millió koronával többet teszen és pedig: díjtartalék: (visszbiztosítók részének levonásával) 81.352.182 korona, kamatláb leszállítására szolgáló pótdíjtartalék 1.800.000 korona, nyereségtartalék 7.489.914 korona és árfolyam ingadozása tartalék 4.414.415 korona. A társulati tisztviselők nyugdíjpénztára és ellátási és takarékpénztára összesen 1.575.515. koronát teszen.

A KÖZSÉGHAZÁBÓL.

Nyugtázás.

Eibesbüch Adolf ur a mai napon a „Bacsányi János“ szobor-alap javára 10, azaz tíz koronát adott át alulírottaknak, amely összeget ez uton köszönettel nyugtázzunk.

Tapolca, 1905. július 7.

Németh Jenő
 jegyző.

Tibola János
 bíró.

A radio-activ

Schmidthauer-féle

Igmándi

keserűvíz, reggel fél pohárral használva

elenleg a legjobb természetes gyomor-,
 bél és vértisztító.

mint ivó kúra a Karlsbadi és Marienbadi gyógmód meglepően gyors és sikeres helyettesítője — Az első magyar ásványvíz, melyben RADIUM fedeztetett fel. Gyógyereje rendkívüli. Kapható kis és nagy üvegben.

Főszétküldés a forrástulajdonos: SCHMIDTHAUER LAJOS gyógyszerésznél Komáromban.

Kapható Tapolczán: Kaszás Soma fűszerkereskedő urnál.

Nagy üveg ára 50 fillér, kis üveg ára 30 fillér. — Az egyedüli természetes keserűvíz, amely kis üvegben is kapható.

